

Z cizích revuí.

PRZEGLĄD ARTYLERYJSKI, roč. XV, seš. 11, listopad 1937.

S. S.: O użyciu artylerii według regulaminu niemieckiego „Dowodzenie artylerią“. (O použití dělostřelectva podle německého předpisu „Vedení dělostřelectva“.)

Autor chce předcházející články, jednající o užití dělostřelectva, zpracované na základě „Vedení vojsk“, doplnit článkem, zpracovaným na základě „Vedení dělostřelectva“. (Viz předcházející recense „Przeglądu“.)

I. Zajištěný pochod.

Protileteckých vzdáleností hloubkových za pochodu dosáhne dělostřelectvo zvětšením rozstupů buď mezi četami neb jednotlivými vozidly. Protileteckého rozčlenění do šířky se dosáhne tím, že dělostřelectvo sejde s pochodové osy a pochoduje buď po obou nebo po jedné straně osy, při čemž využívá rovnoběžných cest (jsou-li). Nejsou-li, pochoduje též dělostřelectvo terénem.

Dělostřelectvo pochoduje podle předvídaného použití. Předpis „Vedení dělostřelectva“ (v dalším textu VD.) předpisuje, že vždy musí být nařízeno, které části dě-

lostřelectva jsou podřízeny velitelům proudů. Když velí velitel celku sám některému pochodovému proudu, nařídí, která část dělostřelectva podléhá veliteli předvoje a která v proudu jen pochoduje.

Velitel divise řídí pohyby DZO. a motorisovaného dělostřelectva, sloučeného ve zvláštní proudy.

Pochoduje-li divise po jedné pochodové ose, je podle § 109¹ VD. předvoji vždy přidělen jeden oddíl dělostřelectva, což odporuje § 247 „Vedení vojsk“, které ustanovuje, že předvojům může být přiděleno dělostřelectvo. V taktických úlohách však bývá vždy přidělován oddíl ve smyslu VD. Oddíl je podřízen veliteli předvoje a pochoduje v předvojovém houfu, aniž je rozdělen. Velitel oddílu a velitel čelní baterie pochodují s velitelem předvoje.

Na zadu předvoje pochoduje část pozorovací roty, hrubé baterie 10 a 15 cm, ale ty podléhají veliteli dělostřelectva divise. Zbytek dělostřelectva pochoduje ve valném voji, a to, pokud je to možné, za čelním praporem, aby mohl být rychle zasazen. Hrubé dělostřelectvo jízdní nesmí být nikdy příliš daleko od nepřítele, a proto bude často pochodovat před lehkým dělostřelectvem.

Pochoduje-li divise v několika proudech, dostane každý pěší pluk jeden lehký oddíl. V tomto případě pochoduje hrubé dělostřelectvo v pochodovém proudu, v jehož prospěch bude pravděpodobně působit.

Pochod chrání v otevřeném terénu především baterie dalekonosné, při několika proudech baterie z dělostřelectva přiděleného pochodovému proudu, a to baterie dalekonosné ve prospěch celku a baterie určené pro pochodový proud jen ve prospěch vlastního proudu.

Dalekonosné baterie mají mimo činnost protibaterijní v čas potřeby též úkoly zabraňovací na největší dálky a na místa, kterými nepřítel musí projít. Palebná postavení zaujímají co možná nejvíc vpředu, blízko pochodové osy a pozorovatelný a jejich pozorování je doplněno pozorováním leteckým.

II. Střetný boj.

Snahou musí být, aby vlastní dělostřelectvo bylo dříve připraveno k střelbě než nepřátelské. Proto i v nejasných situacích žádá VD. rychlou činnost všech dělostřeleckých velitelů, rychlé provedení spojení, aby bylo možno co nejrychleji provádět soustředění palby.

III. Útok.

Dělostřelectvo podporuje útok pěchoty především palbou na nepřátelskou pěchotu a dělostřelectvo. Obě palby musí být prováděny útočником po celou dobu útoku, ovšem s různou intenzitou podle okamžité potřeby. Před útokem se zpravidla umlčuje nepřátelské dělostřelectvo. Jakmile útok začne, přeloží se palba na pěchotu, podle okolností se umlčují cíle (i baterie), které brzdí útok vlastní pěchoty.

Při útoku na nepřítele v postavení provádí dělostřelectvo dělostřeleckou přípravu na místa, z nichž nepřítel nejpravděpodobněji může brzdit vlastní útok. Příprava se stupňuje tak, aby nepřítel byl v okamžiku vyrazení vlastní pěchoty ke zteči umlčen.

Intensita a doba trvání přípravy se řídí podle

1. hloubky prostoru, kterým musí vlastní pěchota projít, aby se dostala k nepříteli na ztečnou vzdálenost,
2. úmyslu dosáhnout překvapení, aby nepřítel nemohl přitáhnout zálohy,
3. zpráv, které máme o nepříteli a o jeho zařízeních,
4. předpokládaného odporu nepřítele.

Schematicky vypadá činnost dělostřelectva během útoku takto:

1. Kratší nebo delší příprava, nejsilnější před útokem.
2. Před vyražením k útoku činnost protibaterijní a palba na pohybující se cíle (pěchotu).
3. Při vyražení k útoku umlčení nepřátelské pěchoty a zbraní, které brzdí vlastní útok.
4. Před ztečí silná soustředění na místa, na která se zteč provede, kterých se zúčastní i dělostřelectvo PP., bez ohledu na okamžitou potřebu podporované pěchoty.
5. V okamžiku zteče i po ní umlčení nepřátelských baterií a palba na cíle, které se objeví v hloubce bitevního pole.

Zpravidla je činnost proti bateriím úkolem sborového dělostřelectva, není-li, provádí ji divisní dělostřelectvo za součinnosti DZO, divise a letců, které přidělí sbor.

Dělostřelectvo PP. je co nejbližší za pěchotou, i když má více vzadu pozorovatelný s větším rozhledem.

Během útoku na jednotlivé cíle se palebné postavení měnit nesmí, po dosažení cíle se okamžitě z vlastního popudu přemístí napřed dělostřelectvo PP. a doprovodné, pak teprve zbytek dělostřelectva.

VD. však předvádí též vysunutí hrubých motorisovaných baterií, které střelí na nepřátelský tyl.

Při útoku na opevněné postavení musí před dělostřeleckou přípravou vždy předcházet detailní průzkum, podle jehož výsledku se teprve přidělí posilové dělostřelectvo.

Schematisování předpis zavrhuje. Zpravidla bývají velitel skupiny PP. a velitel dělostřelectva protibaterijního, což však neznamená, že by PP. nemohla střelit na baterie a naopak druhá skupina na pěchotu.

Spolupráce ÚV. s dělostřelectvem se zabývá VD. velmi obšírně. Má-li ÚV. naději, že nepřítele překvapí, nečeká, až je dělostřelectvo úplně připraveno. Naopak má dělostřelectvo povinnost, být co nejdříve připraveno, a to i na újmu důkladnosti přípravy.

Při spolupráci dělostřelectva s ÚV. je úkolem dělostřelectva v této situaci

1. umlčet onu část nepřátelské sestavy, na kterou útok ÚV. proveden nebude,
2. podporovat co nejdříve čelní oddíly, t. j. ve střetném boji předvoje, k udržení terénu, dobytého ÚV.

Při útoku na nepřítele v postavení je úkolem dělostřelectva

1. boj proti dělostřelectvu,
2. umlčení zbraní proti ÚV., často lépe dýmem než tříštivým střelivem,
3. umlčování těžkých zbraní pěchoty, pokud je neumlčely nebo nemohly umlčet tanky.

Především nutno pozorovat z pozemních pozorovatelů, teprve když je to možné, z letounu.

Před útokem ÚV. je úkolem dělostřelectva

1. chránit ÚV. při zaujímání východiště před palbou nepřátelského dělostřelectva,
2. zastřít hluk motorů střelbou,
3. před samým útokem ÚV. umlčet nepřátelské pozorovatelné a zjištěné zbraně proti ÚV., aby již neměly čas se přemístit.

Co se týká přímé podpory ÚV., střelí dělostřelectvo napřed na ta místa nepřátelské sestavy, na která bude směřovat útok ÚV.; pak se přeloží palba na cíle

brzdící postup ŮV. a pěchoty. Krátce před vtržením tanků do obranného postavení střílí dělostřelectvo ochrannou palbu, která chrání jak ŮV., tak i pěchotu a umlčuje zbraň proti ŮV.

Dělostřelectvo se přemísťuje v době, kdy ŮV. vjíždí do nepřátelského postavení, a nikoliv v době, kdy se tanky porádají k postupu na další cíl.

Styk dělostřelectva s ŮV. je udržován pomocí styčného důstojníka, který je v tanku s radiotelegrafním nebo radiotelefonním přístrojem.

Vlastní ŮV. před nepřátelskou chrání zásadně střední a těžké tanky dělové. Nestačí-li, přejímá tento úkol část dělostřelectva, která je předsunuta, a střílí jen podle vlastního nebo leteckého pozorování.

IV. Obrana.

V obraně se dělí divise na

1. oddíly provádějící ústupový boj, které mají silné dělostřelectvo s velkým počtem střeliva,
2. předsunuté postavení před PS.,
3. přední stráž,
4. hlavní postavení.

Jakmile se vojska provádějící ústupový boj blíží k hlavnímu postavení, pracuje v jejich prospěch dělostřelectvo, které bude v hlavním postavení; proto musí být vysílání k těmto vojskům pozorovatelé s radiovými stanicemi.

O přípravu palebných postavení v hlavním postavení pro ústupový boj se stará velitel divise.

PS. nemají vlastní dělostřelectvo. Dělostřelectvo v hlavním postavení však vysílá předsunuté pozorovatele.

Nepřítel, který se blíží k obrannému postavení, je postřelován z předsunutých palebných postavení, umístěných často před hlavním postavením.

Seskupení dělostřelectva do hloubky je provedeno takto:

1. Dělostřelectvo je za (někdy podle terénu i před) předním okrajem hlavního postavení, předsunuti pozorovatelé na předsunutém postavení nebo u vojsk provádějících ústupový boj s úkolem paleb zabraňovacích a ochrany vojsk ustupujících nejdříve z předsunutého postavení, pak z postavení PS.

2. Je mělce seskupeno do hloubky, závisle na postupném vstupování hlavního postavení do boje. Předsunuti pozorovatelé jsou ještě vpředu.

3. Seskupení celého dělostřelectva (pozorovatelů a palebného postavení) do hloubky k přímé obraně hlavního postavení.

4. Zaujetí záměnných postavení. Z těchto postavení musí být možná střelba před přední okraj a do hlavního postavení.

Charakteristikou činnosti dělostřelectva za obrany je velká pohyblivost dělostřelectva; musí však být dokonale připravena.

Jak za útoku, tak i v obraně působí oddíly jako celek.

V obraně se dělí dělostřelectvo na skupinu PP. a VČ.

Zdá se, že v obraně není kladen takový důraz na činnost protibaterijní, poněvadž většina činnosti obránce, jako slabšího, je usměrněna k palbě na nepřátelskou pěchotu.

O. D.